

ROZDZIAŁ 11: ZŁOTE ŻNIWA (2001 – 2004).

Lekkoatletyczny diament.

W 2001 roku rozpoczęło się kolejne tysiąclecie w historii świata, a lekkoatleci Podlasia Białystok rozpoczęli zapisywać kolejne karty, w swojej bogatej, pełnej sukcesów, historii. I już od razu sięgnęli po jakże wspaniałą laur. Wywalczyła go Zofia Małachowska. Dokładnie 21 lipca 2001 roku w Grosseto (Włochy) zwyciężyła ona w biegu na 400 metrów przez płotki w Mistrzostwach Europy Juniorek (U20). I był to pierwszy w dziejach całej regionalnej lekkiej atletyki złoty medal zdobyty w zawodach rangi Mistrzostw Europy!

Dopełnieniem radości ze zwycięstwa Zofii Małachowskiej w Grosseto było jednocześnie ustanowienie przez nią rekordu Polski Juniorek (U20) – 57.78 sek. Tym samym została ona rekordzistką kraju, w sumie w trzech kategoriach wiekowych, gdyż wcześniej uczyniła tak wśród – Młodziczek (U16) i Juniorek młodszych (U18). Było to także wspaniałe ukoronowanie jej współpracy z trenerem – Romanem Ostapczukiem, który do dziś wspomina tę zawodniczkę, jako wyjątkowy „lekkoatletyczny diament”.

Oprócz sukcesu Zofii Małachowskiej, cieszył również fakt, że biało-czerwone barwy w tych Mistrzostwach reprezentowało jeszcze dwoje lekkoatletów Podlasia – Joanna Rożko i Krzysztof Krzywosz. Oboje oni startowali w pchnięciu kulą, plasując się odpowiednio – na 8. i 12. pozycji.

Natomiast w 2003 roku w Tampere, 7. miejsce na dystansie 400 metrów przez płotki w ME Juniorek (U20) zajęła inna utalentowana płotkarka Podlasia – Weronika Kitlas.

Fot. nr 285. Zofia Małachowska, to pierwsza osoba w historii klubu Podlasie Białystok oraz całej regionalnej lekkiej atletyki, która zdobyła złoty medal w zawodach rangi Mistrzostw Europy. Stało się tak w 2001 roku w Grosseto, podczas rywalizacji Juniorek (U20) w biegu na 400 m ppl. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 286. A to Weronika Kitlas jako reprezentantka Polski w Mistrzostwach Juniorek rozgrywanych w 2003 roku w Tampere, w których, także w biegu na 400 metrów przez płotki, zajęła 7. lokatę. Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Udane występy w juniorskich Mistrzostwach Świata.

Tak szczęśliwe w 2001 roku dla lekkoatletów Podlasia – Grosseto, trzy lata później, w sezonie-2004 było miejscem rozgrywania Mistrzostw Świata w kategorii U20. Również w tej prestiżowej rywalizacji, udanie wypadli reprezentanci naszego klubu. Wśród juniorek na 7. pozycji w rzucie młotem uplasowała się Malwina Sobierajska, a wśród juniorów, w polskiej sztafecie 4 x 100 metrów, która minęła linię mety na 5. miejscu, biegł Krzysztof Sienkiewicz.

Ten sam sprinter dotarł jeszcze w tych zawodach do półfinału w biegu na 100 metrów. Identycznie wynik zanotował on, gdy w poprzednim – 2003 roku, startował w Mistrzostwach Świata Juniorów młodszych (U18) rozgrywanych w Sherbrooke (Kanada).

Listę lekkoatletów Podlasia Białystok, którzy w latach 2001 – 2004 dostąpili zaszczytu występu w juniorskich Mistrzostwach Świata uzupełniała Izabela Olszewska (w 2002 roku w Kingston na Jamajce, w rzucie młotem).

Fot. nr 287. Malwina Sobierajska w 2004 roku zajęła 7. miejsce w rzucie młotem w Mistrzostwach Świata Juniorek (U20) w Grosseto. Fot. Internet.

13 Reprezentantów Polski w meczach międzynarodowych.

Z kolei aż 13 zawodniczek i zawodników Podlasia broniło w sezonach 2001 – 2004 biało-czerwonych barw w meczach Reprezentacji Polski w kategoriach: Młodzieżowej (U23), Juniorów (U20) i Juniorów młodszych (U18).

Wśród pań, indywidualnie najlepiej spisały się – Elżbieta Danilczyk (w pchnięciu kulą), Izabela Olszewska (w rzucie młotem) i Magdalena Żynel (w sztafecie 4 x 100 metrów), które uplasowały się na 2. miejscach w swoich konkurencjach, w rozegranym w sierpniu 2002 roku w Besancon spotkaniu Reprezentacji Polski U20 z Francją (94:111).

Także wśród mężczyzn, najlepszym ich indywidualnym wynikiem była 2. lokata. Zajął ją Michał Smalec – w biegu na 5 kilometrów, gdy miesiąc później w Libercu, polscy lekkoatleci zdecydowanie pokonali (230:174) w kategorii U23 rywali z Czech.

Co ciekawe, miał on już na swoim koncie zwycięstwo w meczu międzynarodowym, ale jako zawodnik UKS MOS Ełk (w 1998 roku w biegu na 3 kilometry, w zmaganiach Juniorów młodszych U18: Polska – Finlandia – Baltic Team). Natomiast barwy Podlasia zaczął reprezentować, gdy rozpoczął studia na Wydziale Farmacji Akademii Medycznej w Białymstoku.

Fot. nr 288. Kulomiotka – Elżbieta Danilczyk była jedną z 13 lekkoatletek i lekkoatletów Podlasia Białystok, którzy w latach 2001 – 2004 wystąpili w meczach międzynarodowych Reprezentacji Polski w poszczególnych kategoriach wiekowych. Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Jednoczesne podium, dziewcząt w Mariborze...

W latach 2001 – 2004 lekkoatletki i lekkoatleci Podlasia znakomicie zaprezentowali się również jako drużyna, występując wówczas z sukcesami na najwyższym szczeblu (w Grupie „A”) Klubowego Pucharu Europy Juniorek i Juniorów (U20). Prawo reprezentowania naszego kraju na europejskiej arenie dały im zdobywane non-stop tytuły Drużynowego Mistrza Polski w tej kategorii wiekowej. Już pierwszy ich start w Klubowym PE przyniósł wspaniałe wyniki.

Dziewczęta rywalizujące w Mariborze (na Słowenii) zajęły z dorobkiem 70 punktów – 3. miejsce. Spośród nich indywidualnie zwycięstwo odniosła Zofia Małachowska, w biegu na 400 metrów przez płotki.

Ponadto jako pierwsza linię mety na dystansie 1,5 km minęła Agata Kiedrowicz. Na co dzień była ona zawodniczką Lubusza Słubice, ale zgodnie z regulaminem Klubowego PE, Podlasie mogło wypożyczyć do startu w tych zmaganiach osoby właśnie z innych polskich klubów.

...oraz chłopców w Rennes.

Tego samego dnia – 22 września 2001 roku we francuskiej miejscowości Rennes rywalizowali chłopcy. A oni z ilością 108,5 punktów zdobyli klubowe Wicemistrzostwo Europy, ustępując tylko faworyzowanej drużynie Łucz Moskwa.

Spośród rodzimych lekkoatletów najbardziej udanie spisał się Tomasz Sadokierski. Był on 1. w skoku w dal i biegł w także zwycięskiej sztafecie 4 x 100 metrów, którą tworzyli: drugi nasz zawodnik, Kamil Gryniewicz oraz wypożyczeni odpowiednio z Orkana Poznań i Dystansu Ełk – Marcin Kulczak i Adrian Gałaszewski.

W sumie Podlasie aż 7-krotnie indywidualnie wygrywało w Rennes w poszczególnych konkurencjach. Uczynił to również inny, na stałe związany z naszym klubem zawodnik – Tadeusz Rutkowski (w rzucie dyskiem).

W kolejnych swoich startach, na podium – na 3. miejscu, stanęły jeszcze w 2002 roku w Moskwie juniorki Podlasia. Natomiast, poza jednym wyjątkiem, zarówno dziewczęta, jak i chłopcy, plasowali się cały czas w górnej połówce, czyli w najlepszej „4” juniorskiego Klubowego Pucharu Europy.

Fot. nr 289-290. Trofeum które przywieźli w 2001 roku z Rennes zawodnicy Podlasia za zdobycie Klubowego Wicemistrzostwa Europy Juniorów (U20)...

... i tylko część naszych lekkoatletów, tak udanie startujących w tych zawodach, wraz z trenerami i innymi osobami.

Są wśród nich jednak dwaj zawodnicy Podlasia, którzy indywidualnie zajęli 1. miejsca – skoczek w dal Tomasz Sadokierski (stoi 1 z lewej, w białej koszulce) i dyskobol Tadeusz Rutkowski (stoi najwyżej, w czarnej bluzie).

Fot. nr 291. A to również zaledwie część drużyny dziewcząt wraz z trenerami, gdy jednocześnie – w 2001 roku w Mariborze, Podlasie uplasowało się na wysokiej, 3. pozycji w Klubowym PE Juniorek.

Stoją od lewej – Magdalena Żynel, Piotr Orłowski, Joanna Teul, Roman Ostapczuk, Elżbieta Danilczyk, Ryszard Woronowicz (działacz), Robert Dźwigaj, Wiesław Joszczyk (Dyrektor Zespołu Szkół Rolniczych na Dojlidach, przy którym istnieje Szkoła Mistrzostwa Sportowego).

Na dole od lewej – Katarzyna Biernacka, Izabela Olszewska, Justyna Płoszaj. Wszystkie fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 292-293. Juniorki Podlasia 3. lokatę obroniły w 2002 roku w Moskwie.

Nic więc dziwnego, że zarówno wszystkie zawodniczki prezentujące się na zdjęciu grupowym, jak i widoczne poniżej kolejno od lewej – Anna Arciszewska, Anna Jaroszewicz i Weronika Kitlas miały powody do radości.

Fot. nr 294. I jeszcze równie sympatyczne zdjęcie trójki naszych zawodniczek z Pucharu w Moskwie z polską flagą. Od lewej – Kamila Lićwinko, Weronika Kitlas (wszystkie fot. z jej zbiorów) i Marlena Lubowicka.

Fot. nr 295. Tutaj zaś widzimy juniorów Podlasia startujących w Klubowym PE w 2002 roku w Belgradzie (zajęli tam 4. miejsce) na wspólnym zdjęciu z zawodniczkami z Hiszpanii. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 296. Po raz ostatni w Grupie „A” Klubowego Pucharu Juniorek i Juniorek, drużyny Podlasia wystąpiły w 2004 roku – w Ostrawie, plasując się na 4. (dziewczęta) i 5. pozycji (chłopcy).

Jedyną osobą, która odniosła wówczas indywidualne zwycięstwo była skoczkini wzwyż – Aleksandra Zarecka. Fot. ze zbiorów jej trenera – Wiktora Gryniwicza.

Fot. nr 297. Natomiast trójskoczek – Wojciech Jarymowicz był najlepszy indywidualnie wśród chłopców, zajmując w swojej konkurencji 2. miejsce.

Fot. nr 298. Występ w Ostrawie był również miłą okazją do zrobienia wspólnego zdjęcia kadry trenerskiej klubu.

Górny rząd od lewej – Tomasz Dąbrowski, Robert Dźwigaj, Piotr Orłowski, Aleksander Puchalski, Eugeniusz Bedeniczuk.

Na dole od lewej – Mariusz Roszkowski, Robert Nazarkiewicz, działacz Ryszard Woronowicz, Wiktor Gryniwicz, Romuald Chyliński, Wojciech Niedźwiecki. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

5 centymetrów od medalu w Mistrzostwach Świata.

O ile w juniorsko-młodzieżowych kategoriach wiekowych, zawodniczki i zawodnicy Podlasia w dużej liczbie występowali w latach: 2001 – 2004 w Reprezentacji Polski, o tyle w seniorskich zmaganiach biało-czerwonych barw broniła wówczas tylko Krystyna Zabawska. Czyniła to jednak z bardzo dobrym skutkiem.

Cały czas znajdowała się w czołówce Mistrzostw Świata w pchnięciu kulą. W 2001 roku w Lizbonie zajęła 8. miejsce w hali, w sezonie-2003 w Paryżu była 6. na otwartym stadionie, zaś w 2004 roku w Budapeszcie, znowu w hali, uzyskując wynik dokładnie 19 metrów, uplasowała się na 4. pozycji. A od podium w tych zawodach dzieliło ją zaledwie 5 centymetrów.

Fot. nr 299. Krystyna Zabawska wielokrotnie reprezentowała Polskę na lekkoatletycznych Mistrzostwach Świata. Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Zakończenie współpracy z trenerem Henrykiem Olszewskim.

Kulomiotka Podlasia była również bardzo mocnym punktem Reprezentacji Polski w rywalizacji w ówczesnym Pucharze Europy, czyli poprzedniku dzisiejszych Drużynowych Mistrzostw Europy. Gdy w 2002 roku w Annency oraz w 2004 roku w Bydgoszczy, Polki

występowały na najwyższym szczeblu pucharowych zmagania na otwartym stadionie (w tzw. Superlidze), nasza zawodniczka indywidualnie zajęła odpowiednio – 3. i 4. miejsce.

Jeszcze wyżej uplasowała się ona w Pucharze Europy w hali – w 2004 roku w Lipsku, gdzie pchnięcie na odległość 18 m 50 cm przyniosło jej cenną, 2. lokatę.

Ważną sytuacją dla Krystyny Zabawskiej był także fakt, że w opisywanym okresie – po sezonie-2001, nastąpiło zakończenie długoletniej, pełnej sukcesów jej współpracy z trenerem Henrykiem Olszewskim. Przy czym ten szkoleniowiec przeszedł w ogóle wówczas z Podlasia do AZS-AWF Warszawa.

Od 2002 roku trenerem pani Krystyny został więc, już do końca jej kariery, mąż – Przemysław, który właśnie wtedy kończył swoje lekkoatletyczne starty.

Fot. nr 300. Krystyna Zabawska (na pierwszym planie) i trener Henryk Olszewski udanie współpracowali przez wiele lat. Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Olimpijski występ w starożytnej scenerii.

Spośród wszystkich ówczesnych wydarzeń dotyczących tej utytułowanej kulomiotki, najważniejszym był fakt, że w 2004 roku Krystyna Zabawska, po raz drugi w barwach Podlasia Białystok (a po raz trzeci w swojej karierze), wystąpiła na Igrzyskach Olimpijskich.

Rozegrane one zostały w Atenach, ale konkurencje pchnięcia kulą kobiet i mężczyzn odbyły się w specjalnym miejscu – na odpowiednio przystosowanym do tego celu starożytnym stadionie w Olimpii. Jednorazową zgodę na to wydała międzynarodowa Komisja Archeologiczna, a widzowie, jak za dawnych czasów – zasiedli na okolicznych wzgórzach. Do minimum ograniczono również technikę, na przykład tablicę wyników obsługiwano ręcznie.

W takiej scenerii zawodniczka Podlasia zajęła początkowo w tym olimpijskim konkursie 7. lokatę z rezultatem 18 m 64 cm. Jednak w następnych latach, po dyskwalifikacjach ze stosowanie środków dopingujących przez będące przed nią rywalki, przesunęła się kolejno na – 6., 5. i 4. miejsce.

Było to, swoistego rodzaju, zadośćuczynienie od losu dla kulomiotki Podlasia za jej wieloletnią – sportową uczciwość. Nigdy nie padł na nią nawet cień podejrzenia w tym względzie. Z czystym sumieniem mogła ona zawsze stawać do kontroli antydopingowej, w odróżnieniu od swoich wielu rywalek.

Fot. nr 301-302. Uroczystość pożegnania w Białymstoku sportowców z województwa podlaskiego startujących na Igrzyskach Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2004 roku w Atenach.

Na czele idzie Krystyna Zabawska...

... oraz stoi pierwsza z lewej wśród wszystkich 12 podlaskich olimpijczyków i paraolimpijczyków startujących w 2004 roku w Atenach. A wśród gości tego podniosłego wydarzenia był Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego – Stanisław Paszczyk (3 od lewej w górnym rzędzie). Obydwie fot. ze zbiorów zawodniczki.

Fot. nr 303. Krystyna Zabawska na terenie kompleksu olimpijskiego w Atenach.

Wraz z nią na zdjęciu jest widoczny Tomasz Majewski (w środku), który po złoto w Igrzyskach sięgnął w dwóch następnych edycjach (w 2008 i 2012 roku). A ten utytułowany duet kulomiotów łączy osoba ich trenera – Henryka Olszewskiego (z prawej).

Fot. nr 304. Olimpijski start był również okazją dla kulomiotki Podlasia do poznania zabytków starożytnej Grecji.

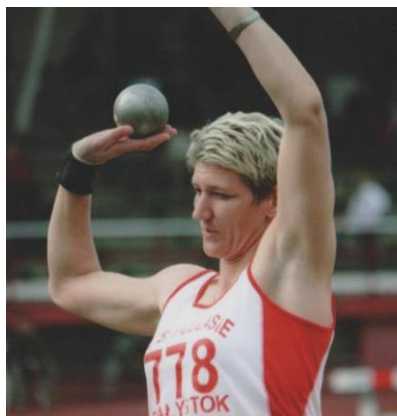
Obydwie fot. ze zbiorów zawodniczki.

Siostrzane medale i halowy rekord Polski.

Tymczasem na krajowej arenie Krystyna Zabawska (której panięskie nazwisko brzmiało Danilczyk) zdobywała kolejne złote medale w Mistrzostwach Polski Seniorek. Sięgając po te laury, szczególnie miło poczuła się w lipcu 2002 roku w Szczecinie. Otóż w ówczesnej rywalizacji kulomiotek na otwartym stadionie, obok niej na podium stanęła jej siostra – Elżbieta Danilczyk, wywalczając brązowy krążek.

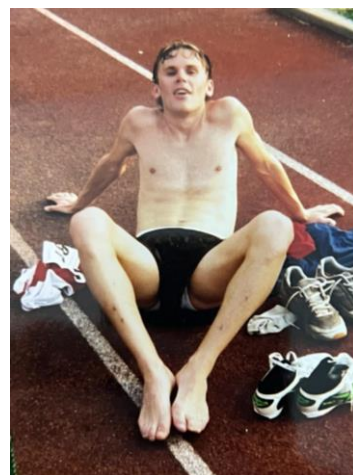
W tych mistrzostwach, Pani Krystyna sprawę zwycięstwa „załatwiła” już w drugiej kolejce, będąc lepszą od rywalek w całym konkursie o prawie 3 metry! Później skupiła się na dopingowaniu i doradzaniu siostrze, gdyż zmagania kulomiotek toczyły się w trudnych warunkach, przy padającym deszczu. I bardzo się ucieszyła z jej medalowego sukcesu.

Z kolei w zmaganiach seniorów, w sezonie-2002 po 16 latach przerwy, reprezentanci Podlasia ustanowili rekord Polski w tej kategorii wiekowej – w biegu na 5 km w hali. A padł on w zawodach rozgrywanych aż w USA. Jego autorem okazał się studiujący w tym kraju (jako pierwszy w historii naszego klubu) Tomasz Bagiński. W lutym 2002 roku w Indianapolis uzyskał on wynik 14 min. 22.80 sek.

Fot. nr 305. Krystyna Zabawska w latach: 2002 – 2004 kontynuowała zdobywanie złotych medali w Mistrzostwach Polski Seniorek. Fot. „Gazeta Współczesna”.

Fot. nr 306. Tomasz Bagiński, studiując w USA, ustanowił w 2002 roku w Indianapolis halowy rekord Polski w biegu na 5 km. Zdjęcie pochodzi już z okresu letniego, z zawodów rozegranych dwa miesiące później, na pewno jednak tyle samo wysiłku włożył on w swój rekordowy bieg. Fot. ze zbiorów zawodnika.

Mama, córka i ten sam trener.

Natomiast w sezonie-2004, po raz pierwszy w gronie medalistek Mistrzostw Polski Seniorek pojawiła się, dobrze znana później z wielu wspaniałych sukcesów, skoczkini wzwyż, 18-letnia wówczas Kamila Lićwinko (startującą do 2013 roku pod panięskim nazwiskiem Stepianiuk). Zdobyła ona wtedy – halowy brąz w Spale i srebro latem w Bydgoszczy.

Sympatyczną ciekawostką jest fakt, że trener Pani Kamili, prowadzący ją od 2002 do 2012 roku – Janusz Kuczyński, był wcześniej szkoleniowcem jej mamy, Wandy Falkowskiej-Stepianiuk, która na przełomie lat 70/80. należała do czołowych wieloboistek naszego regionu.

Zresztą to właśnie Pani Wanda, gdy wraz z mężem Eugeniuszem podjęła decyzję o posłaniu Kamili z rodzinnego Bielska Podlaskiego do Szkoły Mistrzostwa Sportowego na Dojlidach w Białymstoku, wyraźnie stwierdziła, że zgadza się na to, tylko pod warunkiem, że jej trenerem będzie Janusz Kuczyński.

– Wiedziałam, że ten człowiek nie zmarnuje talentu córki, dobrze ją poprowadzi, wydobędzie z niej to, co najlepsze. Bo bywają sportowcy jednego sezonu, którzy potem zostają przetrenowani i przesileni. A ja wiedziałam, że pan Janusz nigdy nie przesadzi z obciążeniami i wysiłkami – powiedziała w jednym ze wspomnieniowych wywiadów Wanda Stepianiuk.

Fot. nr 307. Trener Janusz Kuczyński w znakomity sposób pokierował wspaniałym lekkoatletycznym talentem Kamili Lićwinko (Stepaniuk). Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 308. I to właśnie jemu, trenerską opiekę nad swoją córką w SMS na białostockich Dojlidach powierzyli rodzice pani Kamili – Eugeniusz i Wanda Stepaniuk. Fot. z ich zbiorów.

PIĘCIOBÓJ	
R.P.:	4.284 — D. Cały (Zagłębie Lubin) — 1978 r.
R.B.:	4.055 — B. Pieczętyk (Podlasie) — 1978 r.
R.L.:	3.665 — J. Znoińska (Zorza) — 1979 r.
R.S.:	3.096 — J. Jacewicz (Pojezierze) — 1977 r.
	3.665 J. Znoińska 62 — Zorza
	3.398 M. Roszkowska 63 — SZS AZS
*	2.663 W. Falkowska 63 — Podlasie
	2.616 A. Prokopiuk 64 — SZS AZS
	2.295 K. Ludwik 62 — SZS AZS
	2.225 M. Fiedosiuk 60 — SZS AZS
	2.019 H. Szyngielewicz — SZS AZS

7-BÓJ	
R.P.:	5.529 — M. Guzowska (Gwardia W-wa) — 1980 r.
R.B.:	4.866 — M. Roszkowska (SZS AZS) — 1980 r.
R.L.:	4.991 — J. Znoińska (Zorza) — 1980 r.
R.S.:	4.477 — Z. Sujata (Pojezierze) — 1980 r.
	4.991 J. Znoińska 62 Zorza
	4.666 M. Roszkowska 63 SZS AZS
	4.477 Z. Sujata 63 Pojezierze
	4.332 M. Czerwińska 63 Pojezierze
*	3.943 W. Falkowska 63 Podlasie
	3.840 D. Klekotko 65 Pojezierze
	3.771 A. Prokopiuk 64 SZS AZS

Fot. nr 309-310. Startując pod panińskim nanazwiskiem — Falkowska, mama Pani Kamili w latach: 1979 — 1980 była odpowiednio — 3. i 5. w tabeli najlepszych wieloboistek naszego regionu (5-boju i 7-boju). Obydwa skany — Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

Ogromna wartość juniorskich sukcesów Podlasia.

Opis seniorskich laurów Kamili Lićwinko jest dokonany w kolejnych rozdziałach. Natomiast właśnie dzięki niej oraz wielu innym utalentowanym zawodniczkom i zawodnikom, lekkoatleci Podlasia Białostok kontynuowali w latach 2001 — 2004 swoje wspaniałe sukcesy w Mistrzostwach Polski w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych (U18 i U20).

O ich ogromnej wartości szczególnie świadczą lokaty zajmowane w punktacji klubowej tych mistrzostw rozgrywanych na otwartym stadionie. W tej prestiżowej klasyfikacji, Podlasie plasowało się bowiem wówczas non-stop w pierwszej „3” oraz bardzo często zwyciężało.

Przy czym w 2001 roku nasi lekkoatleci sięgnęli po klubowy prymat, zarówno podczas MP Juniorek i Juniorów (U20) w Zielonej Górze — 212,5 pkt, jak i podczas rozegranej w Poznaniu mistrzowskiej rywalizacji ich młodszych koleżanek i kolegów (U18) z 94 pkt.

Pasztetowy „doping”.

W 2002 roku, pełen radości dla zawodniczek i zawodników z kategorii U18 okazał się Wrocław. Na tamtejszym Stadionie Olimpijskim cieszyli się oni z kolejnego triumfu w punktacji klubowej mistrzostw kraju (155 pkt). Te zawody zapamiętali również z humorystycznej sytuacji, gdyż na stołówce w menu królował pasztet, który jak widać, okazał się dla nich wyjątkowo skutecznym „dopingiem”.

Sezon-2003 to następna wygrana Podlasia w klasyfikacji klubowej w obydwu Mistrzostwach Polski — Juniorek i Juniorów (U20) w Zamościu — 153 pkt oraz Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18) w Gdańsku z 89 pkt.

I wreszcie w 2004 roku, zawodniczki i zawodnicy z kategorii U20 wręcz znokautowali swoich rywali w Mistrzostwach Polski, które odbyły się na rodzimym Stadionie Zwierzynieckim w Białymstoku. Zdobyli 215 punktów, podczas, gdy 2. Budowlani Częstochowa i 3. Płomień Sosnowiec uzyskały odpowiednio – 138,5 i 135 punktów.

Tymczasem w Zielonej Górze, z ilością 105,3 pkt., Podlasie po raz w ogóle siódmy pod rząd (!) okazało się najlepszym klubem w punktacji Mistrzostw Polski U18.

Fot. nr 311-312. Dyplom dla lekkoatletów Podlasia Białystok za zwycięstwo w punktacji klubowej Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży rozegranej w Poznaniu, czyli Mistrzostwach Polski Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18)...

... oraz informacja na ten temat w „Gazecie Współczesnej”, podkreślająca fakt, że było to, czwarte wówczas z rzędu zwycięstwo Podlasia w tej prestiżowej klasyfikacji.

Fot. ze zbiorów KS Podlasie i Skan – Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

W Poznaniu rywalizowali także lekkoatleci. Województwo podlaskie reprezentowało 41 zawodniczek i zawodników z Juwenii Białystok, Hańczy Suwałki, Narwi Łomża, UKS KoLa 44 Białystok, Technika Augustów, ŁKS Łomża, Podlasia Białystok, Ekonomia Suwałki.

W punktacji klubowej po raz czwarty z rzędu pierwsze miejsce zajęło Podlasie Białystok – 94 pkt.
(PAP, miłk, mark)

Fot. nr 313. A to jednoznacznie brzmiący tytuł zamieszczony w „Gazecie Współczesnej” po rozegranych w dniach 26-27 czerwca 2004 roku w Białymstoku, lekkoatletycznych Mistrzostwach Polski Juniorek i Juniorów (U20). Skan – Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

Podwójni, a nawet potrójni mistrzowie...

Oczywiście na ten, niesamowity, ówczesny prymat Podlasia w punktacji klubowej Mistrzostw Polski U18 i U20 na otwartym stadionie, złożyło się wiele wspaniałych, indywidualnych wyników. Wśród nich były również osoby triumfujące w swoich konkurencjach, rok po roku. Należała do nich Weronika Kitlas, podopieczna trenera Stanisława Gano, która 3-krotnie z rzędu zwyciężyła w latach 2001 – 2003 w biegu na 400 metrów przez płotki (w Poznaniu, Wrocławiu i Zamościu).

Z kolei po 2 złote medale zdobyły w tym okresie – Kamila Lićwinko (skok wzwyż) i Malwina Sobierajska (rzut młotem). Obie uczyniły tak – w 2002 roku we Wrocławiu i w 2004 roku w Białymstoku.

Także po 2 złote krążki sięgnęły – Magdalena Żynel i Ewa Trochim, gdy znakomicie przygotowana przez trenera Piotra Orłowskiego sztafeta 4 x 100 metrów Juniorek (U20) Podlasia była najszybsza w 2001 roku w Zielonej Górze i w 2002 roku w Bielsku-Białej. Wraz z nimi, skład tego doskonałego kwartetu sprinterek naszego klubu tworzyły – Zofia

Małachowska i Emila Staniszevska (w edycji-2001) oraz Magdalena Bartosiak i Katarzyna Biernacka (w edycji-2002).

Natomiast Zofia Małachowska w Zielonej Górze, oprócz radości z wygranej w sztafecie, cieszyła się też z indywidualnego triumfu na dystansie 400 metrów przez płotki.

...i pozostała złota siódemka.

Ponadto na listę zwycięzców w okresie tych czteroletnich (2001 – 2004) „złoty zniw” Podlasia w Mistrzostwach Polski w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych na otwartym stadionie wpisało się jeszcze siedmioro zawodniczek i zawodników.

Byli to: w pchnięciu kulą – Joanna Rożko (2001 Zielona Góra) i Elżbieta Danilczyk (2002 Bielsko-Biała), w rzucie młotem – Izabela Olszewska (2002 Bielsko-Biała) i Alicja Filipkowska (2004 Zielona Góra), w rzucie oszczepem – Marcin Czajkowski (2002 Wrocław) i Marlena Lubowicka (2003 Zamość) oraz w biegu na 100 metrów – Karol Sienkiewicz (2004 Białystok).

Oprócz tych wszystkich wymienionych osób, wielu innych utalentowanych reprezentantów Podlasia wywalczyło wówczas również srebrne i brązowe krążki. W tym miejscu nie sposób już ich wymienić (odsyłamy po te dane do części statystycznej), ale koniecznie należy podać fakt, że w dwóch edycjach, nasi lekkoatleci zdobyli aż dwucyfrową ilość – po 11 medali.

Tak stało się w 2001 roku podczas MP Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18) w Zielonej Górze, gdy ich „sportowym łupem” padły – 3 złote, 2 srebrne i 6 brązowych krążków oraz w 2004 roku w MP Juniorek i Juniorów (U20) w Białymstoku, gdy przed własną publicznością wywalczyli – 3 złote, 4 srebrne i 4 brązowe medale.

Fot. nr 314. Weronika Kitlas w latach: 2001 – 2003 wywalczyła kolejno 3 złote medale w MP Juniorek młodszych (U18) i MP Juniorek (U20) w biegu na 400 metrów przez płotki. Na zdjęciu jej radość po zwycięstwie w 2002 roku we Wrocławiu. Fot. Krzysztof Czajka „Słowo Polskie”.

Fot. nr 315. Magdalena Żynel (do 2009 roku startująca pod panięmskim nazwiskiem – Siemion) była w składzie obydwu sztafet 4 x 100 metrów Podlasia, które w latach: 2001 – 2002 zdobyły złote medale w MP Juniorek (U20). Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Fot. nr 316. Natomiast Emilia Staniszevska biegła we wspomnianej złotej sztafecie 4 x 100 m Juniorek Podlasia w 2001 roku. Fot. ze zbiorów ZSRol. Marianowo...

Fot. nr 317-318... a Magdalena Bartosiak (z lewej) i Katarzyna Biernacka (z prawej) sięgnęły po sztafetowe złoto w 2002 roku. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 319-320. Z wielu innych, ówczesnych złotych medalistów Podlasia w Mistrzostwach Polski w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych – Marcin Czajkowski (w 2002 roku) i Marlena Lubowicka (w 2003 roku), zwyciężyli w rzucie oszczepem.

Fot. ze zbiorów zawodnika (z okresu późniejszego) i fot. Urząd Miejski Hajnówka.

Fot. nr 321. Karol Sienkiewicz jako zwycięzca w biegu na 100 metrów podczas Mistrzostw Polski Juniorów (U20) w 2004 roku w Białymstoku. Złotym medalem udekorowała go ówczesna Prezesa PZLA, słynna Irena Szewińska (1 z prawej). Obok niej stoi jego trener – Robert Nazarkiewicz. Fot. ze zbiorów KS Podlasia.

Elitarne trio – Rożko, Roszko i Kardasz.

Z kolei do bardzo ciekawej sytuacji doszło w latach: 2001 – 2004 podczas startów reprezentantów Podlasia w Halowych Mistrzostwach Polski w obydwu juniorskich grupach wiekowych (U20 i U18). Otóż spośród wywalczonych przez nich wtedy w tych zawodach 12 medali, aż 9 zdobyły osoby startujące w pchnięciu kulą.

I wyłącznie z grona zawodniczek i zawodników uprawiających tę konkurencję pochodzili nasi ówcześni halowi złoci medalisci – Joanna Rożko (w 2001 roku w Warszawie), Krzysztof Krzywosz (w 2002 roku w Spale, oboje w kategorii U20) i Piotr Radziwon (w 2004 roku w Spale w kategorii U18).

Przy czym Joanna Rożko, triumfując w sezonie-2001 w hali oraz, jak to już podano, latem w Zielonej Górze, wywalczyła w sumie w Mistrzostwach Polski obydwu w juniorskich kategoriach wiekowych 5 złotych krążków. To samo uczynili później – średniodystansowiec Damian Roszko (w latach: 2009 – 2010) i także kulomiotka Klaudia Kardasz (w latach: 2013 – 2015). I to jest właśnie elitarne trio lekkoatletów Podlasia, którzy mają na koncie najwięcej zwycięstw w Mistrzostwach Polski U18 i U20.

Tymczasem przełajowcy, wprawdzie na początku 21. wieku indywidualnie nie sięgnęli po medal, ale zanotowali wówczas bardzo cenne zespołowe osiągnięcie. W 2001 roku w

Mistrzostwach Polski Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18) w Kwidzynie z ilością 45 punktów zajęli bowiem 1. miejsce w klasyfikacji drużynowej.

Najbardziej przyczynili się do tego – Andrzej Pietruczuk i Patrycja Rutkowska, których czołowe, indywidualne miejsca w biegach na 3 km chłopców i 2 km dziewcząt (7. i 12.) zostały „wycenione” odpowiednio na 6 i 5 pkt.

Fot. nr 322. Kulomiotka – Joanna Rożko (zdjęcie współczesne) jest jedną z trzech osób w historii Podlasia Białostok, które zdobyły najwięcej – po 5 złotych medali w Mistrzostwach Polski w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych (U18 i U20). A ona uczyniła to jako pierwsza – w 2001 roku. Fot. ze zbiorów zawodniczki.

Czwarty, mistrzowski tytuł juniorskiej drużyny Podlasia...

Posiadając w swoim składzie mnóstwo utalentowanych zawodniczek i zawodników, lekkoatleci Podlasia w latach: 2001 – 2003 wciąż utrzymywali wywalczony w 2000 roku prymat w Drużynowych Mistrzostwach Polski Juniorek i Juniorów (U20).

W sezonie-2001 po mistrzowski tytuł sięgnęli z ilością 6 983 punktów uzyskaną w obydwu rzutach (w Zielonej Górze i Bydgoszczy). Co ciekawe, indywidualnie najwięcej punktów – 338 i 323 zdobyły wówczas dwie zawodniczki startujące w konkurencji rzutu młotem – Izabela Olszewska i Bogusława Danielewicz.

W następnej edycji radość młodych lekkoatletów Podlasie była jeszcze większa, gdyż finałowy rzut, pieczętujący ich sukces rozegrany został 14 września 2002 roku na rodzimym Stadionie Zwierzynieckim w Białymstoku.

Natomiast od 2003 roku została zmieniona formuła tych zmagania, ponieważ od tej pory do ostatecznej klasyfikacji DMP U20 liczyły się tylko wyniki finałowego rzutu (bez uwzględnienia liczby punktów zdobytych w pierwszym rzucie). Mimo to nasz klub, już po raz czwarty z rzędu okazał się najlepszy w Polsce w juniorskiej, drużynowej rywalizacji.

Fot. nr 322. Gdy w 2001 roku Podlasie po raz kolejny wywalczyło tytuł Drużynowego Mistrza Polski Juniorek i Juniorów (U20), indywidualnie najwięcej punktów zdobyły dwie zawodniczki startujące w konkurencji rzutu młotem. Jedną z nich była Bogusława Danielewicz. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Fot. nr 324. Informacja w „Gazecie Współczesnej” o odniesionym w 2003 roku czwartym z rzędu zwycięstwie Podlasia Białostok w Drużynowych Mistrzostwach Polski Juniorek i Juniorów (U20). Skan – Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

...i czwarty, drużynowy tytuł Anny Arciszewskiej.

W finałowych zawodach-2003 rozegranych w Częstochowie, Podlasie zgromadziło 3 421 punktów. Indywidualnie najlepiej punktowały – znowu specjalistka od rzutu młotem, Malwina Sobierajska (161 pkt.) oraz Weronika Kitlas (157 pkt. w biegu na 400 metrów ppł) i Anna Arciszewska (155 pkt. w trójskoku).

Zwyciężyły one w swoich konkurencjach, z tym że najbardziej z występu w Częstochowie była ucieszona Anna Arciszewska. Otóż ta zawodniczka wchodziła w skład

wszystkich juniorskich drużyn Podlasia, które w latach: 2000 – 2003 zdobyły 4 tytuły Mistrza Polski.

Tym samym, to ona jest najlepszą osobą w historii sekcji lekkiej Podlasia Białystok pod względem liczby wywalczonych z klubem tytułów Drużynowego Mistrza Polski w kategorii U20. Następnymi zaś 13 zawodniczek i zawodników w tej zaszczytnej klasyfikacji, m.in. – Krzysztof Krzywosz, Tomasz Sadokierski, Weronika Kitlas, Joanna Teul, Kamila Lićwinko, Malwina Sobierajska, Izabela Olszewska, posiada po 3 drużynowe, mistrzowskie laury.

Każda passa musi jednak kiedyś się skończyć i w juniorskich DMP-2004, Podlasie zajęło „zaledwie” 2. miejsce, ustępując pola Zawiszy Bydgoszcz. Ile jednak klubów chciałoby być, tak jak nasz, wciąż w ścisłej czołówce tej rywalizacji.

Fot. nr 325-326. Pierwsza z lewej, trójskoczkini – Anna Arciszewska ma najwięcej w Podlasiu zdobytych z klubem tytułów Drużynowego Mistrza Polski Juniorek i Juniorów (U20) – cztery, w latach 2000 – 2003.

Natomiast stojące po niej kolejno od lewej – Malwina Sobierajska, Weronika Kitlas i Izabela Olszewska...

...oraz widoczna na zdjęciu obok Joanna Teul są w gronie tych 13 osób, które sięgnęły z Podlasiem po trzy tytuły juniorskich Drużynowych MP.

Fot. ze zbiorów Weroniki Kitlas i fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Pierwsze złoto Kamili Lićwinko.

Dużo dobrego działo się również w sekcji lekkoatletycznej Podlasia Białystok w latach 2001 – 2004 w pozostałych kategoriach wiekowych – Młodziczek i Młodzików (U16) oraz Młodzieżowej (U23).

W pierwszej z nich, w sezonie-2001 swój premierowy medal – i od razu złoty – w zawodach rangi Mistrzostw Polski zdobyła, jakże słynna później skoczkini wzwyż – Kamilia Lićwinko (Stepaniuk). Stało się tak, gdy była ona jeszcze uczennicą Gimnazjum nr 2 w swoim rodzinnym Bielsku Podlaskim, zaś jej trenerem był pracujący w tej szkole nasz znany olimpijczyk – Eugeniusz Bedeniczuk.

Triumfując w rozegranych w Bielsku-Białej Mistrzostwach Polski Młodziczek-2001, uzyskała ona wynik 164 cm. Warto go podać dlatego, żeby wiedzieć od jakich wysokości zaczynała swoje sportowe laury pani Kamila, która do historii polskiej lekkiej atletyki przeszła jako pierwsza i jedyna do tej pory zawodniczka, legitymująca się pokonaniem w skoku wzwyż granicy 2 metrów.

Również do niej należy pozycja nr 1 w historii występów lekkoatletów Podlasia Białystok w Indywidualnych Mistrzostwach Polski we wszystkich kategoriach wiekowych. Otóż Kamila Lićwinko, w latach: 2001 – 2021 wywalczyła w tych zawodach – 27 złotych oraz po 6 srebrnych i 6 brązowych medali.

Bezpośrednio za nią w tej prestiżowej klasyfikacji plasują się – płotkarz Damian Czykier (23 zł. – 11 sr. – 10 br.) i kulomiotka Krystyna Zabawska (22 zł. – 2 sr. – 0 br.).

Fot. nr 327. Młodziutka Kamila Lićwinko (Stepaniuk) – z lewej, wraz z mamą – Wandą Stepaniuk (Falkowską) i siostrami – Agnieszką (z prawej) i Katarzyną (na dole), z czasów, gdy już zaczynała brać udział w szkolnej, sportowej rywalizacji.

Na jej twarzy widać uśmiech, z którego za kilkanaście lat będzie znana na krajowych i międzynarodowych arenach. Fot. ze zbiorów Agnieszki Stepaniuk.

Mistrzowskie kule.

Wraz z Kamilą Lićwinko, w 2001 roku w Bielsku-Białej po złoto sięgnął też Piotr Radziwon – w pchnięciu kulą.

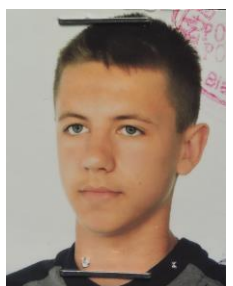
Z kolei trzy lata później, w sezonie-2004, gdy mistrzowska rywalizacja młodzików została rozegrana w miejscowości Świecie, inny nasz utalentowany lekkoatleta – Mateusz Suchocki, do złotego krążka w rywalizacji kulomiotów dołączył też triumf w rzucie dyskiem.

Ponadto sprinterskimi umiejętnościami popisał się wówczas Jakub Dąbrowa, zwyciężając w biegu na 100 metrów. Tymczasem Diana Wojtulewicz ponownie zdobyła w 2004 roku srebrny medal w biegu na 300 m ppł, co jest o tyle warte podkreślenia, że rzadko w MP U16 zdarza się, aby dana osoba stawała na podium w tych zawodach dwa lata z rzędu.

Fot. nr 328-329. Piotr Radziwon (z lewej) zwyciężył w pchnięciu kulą w Mistrzostwach Polski Młodzików (U16) w 2001 roku...

... a Mateusz Suchocki (z prawej) w mistrzowskiej rywalizacji Młodzików-2004, oprócz triumfu w kuli okazał się też najlepszy w rzucie dyskiem. Obydwa zdjęcia zawodników są z lat późniejszych – ze zbiorów KS Podlasie i ze zbiorów Mateusza Suchockiego.

Fot. nr 330-331. Natomiast Jakub Dąbrowa był najszybszym sprinterem podczas MP Młodzików w 2004 roku...

...a Diana Wojtulewicz zdobyła wówczas po raz drugi z rzędu srebrny medal w biegu na 300 m ppł. Obydwie fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Sztafetowe radości i smutki.

Z kolei w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski (U23), akurat w sezonach: 2001 – 2004 zabrakło w kolekcji reprezentantów Podlasia złotych medali, ale bardzo cieszyły dwa srebrne występy naszych sztafet 4 x 100 metrów. Były to bowiem pierwsze w historii tych zawodów miejsca na podium sprinterskich kwartetów Podlasia.

W 2002 roku w Krakowie uczynili tak mężczyźni biegnący w składzie – Daniel Lempicki, Janusz Błaszczuk, Wojciech Niczyporuk, Erwin Waszkowiak. W 2004 roku w Gdańsku, ich srebrny sukces powtórzyły panie – Anna Cichocka, Anna Arciszewska, Magdalena Bartosiak, Magdalena Żynel.

Ostatnia z wymienionych sprinterek powinna też była wystąpić w sztafecie Polski 4 x 100 metrów, która zdobyła srebrny medal w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy (U23) w 2003 roku w Bydgoszczy.

Otóż pani Magdalena na ostatnim zgrupowaniu przed mistrzostwami wygrała eliminacyjny bieg o czwarte miejsce w składzie tej sztafety z zawodniczką jednego z warszawskich klubów. Mimo to w Bydgoszczy pobiegła jej konkurentka, gdyż tak zdecydowała trenerka polskiej sztafety, na co dzień będąca również trenerką tej warszawskiej lekkoatletki!

Bardzo szkoda, że tak się stało, bo jak do dziś ze smutkiem wspomina Magdalena Żynel – tamten bardzo wiele zmieniłby w jej sportowym życiu.

Fot. nr 332. Erwin Waszkowiak i Magdalena Żynel (fot. z jej zbiorów) wchodzili w skład sztafet 4 x 100 metrów Podlasia, które w 2002 roku (mężczyźni) i w 2004 roku (kobiety), po raz pierwszy w historii wywalczyły w tej konkurencji medale w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski (U23).

Klubowy awans Podlasia na 5. miejsce w kraju.

Osoby startujące na co dzień w kategorii Młodzieżowej (U23), a także Juniorów (U20), wchodziły również w skład zespołu Podlasia plasującego się na coraz wyższych miejscach w Drużynowych Mistrzostwach Polski Seniorów i Seniorów. Miłym tego przykładem była 6. lokata zajęta w tych zmaganiach w 2003 roku.

Jeszcze lepiej przedstawiała się pozycja Podlasia w klasyfikacji o Klubowe Mistrzostwo Polski. W sezonie-2004, uzyskana przez naszych lekkoatletów ilość 1 385,25 punktów, przyniosła im awans w tej ważnej, lekkoatletycznej hierarchii, już na 5. miejsce.

Fot. nr 333 Na ówczesne i wiele innych sukcesów bloku sprintów Podlasia złożyła się wspaniała praca trenerów – Wojciecha Niedźwieckiego i Piotra Orłowskiego. W opisywanym okresie lat: 2001 – 2004, szkolili oni odpowiednio – mężczyzn i kobiety.

Jednak na obozie treningowym w 2003 roku w Augustowie, mimo prowadzenia zajęć ze swoimi zawodnikami, pan Wojciech z przyjemnością stanął do sympatycznego zdjęcia z dwoma podopiecznymi swojego kolegi po trenerskim fachu – Magdaleną Żynel (z lewej) i Magdaleną Bartosiak (z prawej).

Fot. ze zbiorów Wojciecha Niedźwieckiego.

Fot. nr 334. A to, utrzymane również w milej konwencji zdjęcie z opisywanego okresu lat 2001 – 2004, gdy Robert Kraszewski (płotkarz, z lewej) i Mirosław Nowiński (skoczek w dal, z prawej), już po zakończeniu kariery zajrzeli w 2002 roku pod trybuny Stadionu Zwierzynieckiego. Tam zaś były akurat rozgrywane zawody, w których jakże znana w środowisku LZS – Elżbieta Skalimowska wręczała medale. Obaj lekkoatleci chętnie więc zapozowali z nią i jej medalowym „skarbczykiem” do zdjęcia. Fot. ze zbiorów Roberta Kraszewskiego.